

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 31/12
25.04.2012. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Bate Cvetkovića, predsednika veća, Anđelke Stanković, Ljubice Knežević-Tomašev, Veska Krstajića i Biljane Sinanović, članova veća, sa savetnikom Vesnom Veselinović, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu učinioca Z.V., zbog protiv pravnog dela predviđenog u zakonu kao krivično delo zloupotreba znaka za pomoć i znaka za opasnost iz člana 351. Krivičnog zakonika i dr, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz broj 106/12 od 30.03.2012. godine, podignutom protiv pravnosnažnih rešenja Prvog osnovnog suda u Beogradu K. 2734/2011 od 06.07.2011. godine i Apelacionog suda u Beogradu Kž1 4376/11 od 22.09.2011. godine, u sednici veća održanoj u smislu člana 422. stav 3. ZKP-a, dana 25.04.2012. godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽAVA SE zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz broj 106/12 od 30.03.2012. godine, kao osnovan, pa se utvrđuje da je pravnosnažnim rešenjima Prvog osnovnog suda u Beogradu K. 2734/2011 od 06.07.2011. godine i Apelacionog suda u Beogradu Kž1 4376/11 od 22.09.2011. godine, povređen krivični zakon iz člana 369. tačka 1. ZKP-a u vezi člana 351. KZ-a u korist učinioca Z..V.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Prvog osnovnog suda u Beogradu K. 2734/2011 od 06.07.2011. godine, prema Z.V. na osnovu člana 506. u vezi člana 505. ZKP-a obustavljen je postupak za izricanje mere bezbednosti obavezno psihijatrijsko lečenje i čuvanje u zdravstvenoj ustanovi iz člana 81. Krivičnog zakonika, po predlogu Prvog osnovnog javnog tužioca Kt. 2050/10 od 12.05.2010. godine, zbog izvršenja u stanju neuračunljivosti sedam protivpravnih dela predviđenih u zakonu kao krivična dela zloupotreba znaka za pomoć i znaka za opasnost iz člana 351. Krivičnog zakonika.

Rešenjem Apelacionog suda u Beogradu Kž1 4376/11 od 22.09.2011. godine, odbijena je kao neosnovana žalba Prvog osnovnog javnog tužioca u Beogradu, izjavljena protiv rešenja Prvog osnovnog suda u Beogradu K. broj 2734/2011 od 06.07.2011. godine.

Protiv ovih rešenja Republički javni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti zbog povrede krivičnog zakona iz člana 369. tačka 1. ZKP-a u vezi člana 351. KZ, s predlogom da Vrhovni kasacioni sud uvaži zahtev i utvrdi da je navedenim rešenjima povređen zakon iz člana 369. tačka 1. ZKP u vezi člana 351. KZ u korist učinioca Z.V.

Vrhovni kasacioni sud je održao sednicu veća u smislu člana 422. stav 3. ZKP-a u prisustvu učinioca Z.V. za koju je prethodno od nadležne zdravstvene ustanove pribavljen izveštaj da je sposobna da prisustvuje i prati tok sednice veća, a u odsustvu uredno obavешtenih Republičkog javnog tužioca i branioca učinioca, advokata M.P., na kojoj sednici je razmotrio spise predmeta, sa rešenjima protiv kojih je zahtev za zaštitu zakonitosti podignut, pa je, po oceni navoda i predloga iznetih u zahtevu, našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti je osnovan.

Iz spisa predmeta utvrđuje se da je prvostepenim rešenjem prema učiniocu Z.V. na osnovu člana 506. u vezi člana 505. ZKP-a obustavljen postupak za izricanje mere bezbednosti obavezno psihijatrijsko lečenje i čuvanje u zdravstvenoj ustanovi iz člana 81. Krivičnog zakonika, po predlogu Prvog osnovnog javnog tužioca Kt. 2050/10 od 12.05.2010. godine, zbog izvršenja u stanju neuračunljivosti sedam protivpravnih dela predviđenih u zakonu kao krivična dela zloupotreba znaka za pomoć i znaka za opasnost iz člana 351. KZ-a. Prvostepeni sud je u obrazloženju rešenja naveo da u radnjama učinioca Z. V. opisanim u dispozitivu predloga za izricanje mere bezbednosti nadležnog javnog tužioca, nisu ostvarena zakonska obeležja sedam protivpravnih dela predviđenih u zakonu kao krivično delo zloupotreba znaka za pomoć i znaka za opasnost iz člana 351. KZ jer, prema stanovištu tog suda, time što je upućivala telefonske pozive licima u međunarodnim organizacijama, verskim ustanovama i privrednim subjektima, kojim ih je verbalno upozoravala na navodnu opasnost govoreći: „Imate bombu“, učinilac nije upotrebila nijedan zvučni ili optički signal koji bi u smislu člana 351. KZ-a predstavljao znak za opasnost ili znak za pomoć.

Apelacioni sud u Beogradu je svojim rešenjem odbio kao neosnovanu žalbu Prvog osnovnog javnog tužioca, nalazeći da je pravilna ocena prvostepenog suda da znak za pomoć ili znak za opasnost predstavljaju određeni zvučni ili optički signali a da upućivanje telefonskog poziva uz navedeno verbalno upozorenje ne predstavlja zvučni ili optički signal, koji bi u smislu člana 351. odgovarao znaku za pomoć ili opasnost.

Vrhovni kasacioni sud nalazi da se Republički javni tužilac zahtevom za zaštitu zakonitosti osnovano poziva na povredu krivičnog zakona iz člana 369. tačka 1. ZKP-a u vezi člana 351. KZ-a.

Naime, objekat krivičnopravne zaštite kod krivičnog dela zloupotreba znaka za pomoć i znaka za opasnost iz člana 351. KZ-a je znak za pomoć ili znak za opasnost.

Znaci za pomoć ili znaci za opasnost, kao objektivno obeležje ovog krivičnog dela, predstavljaju sva izričita saopštenja koja se upućuju korišćenjem akustičkih, optičkih ili drugih sredstava, kako bi se na najefikasniji način obavestili državni organi i organizacije kojima su namenjeni, da bi što pre intervenisali, odnosno pritekli u pomoć.

Dakle, pojam znaka treba uzeti u širem smislu, tako da se znacima za opasnost ne smatraju samo propisani zvučni ili optički signali koji se koriste u slučaju opasnosti, već i svi drugi uobičajeni ili ugovoreni znaci za upozorenje na opasnost ili za pozivanje u pomoć, koji ne moraju biti unapred određeni. Sledstveno tome, upućivanje telefonskog poziva i dojava koja upozorava na opasnost u konkretnom slučaju, po oceni ovoga suda, predstavljaju znak za opasnost, koji dovodi do aktiviranja nadležne službe MUP-a Srbije, kao nadležnog državnog organa (MUP je ustanovio pravila postupanja u slučaju dojave o podmetnutoj bombi u priručniku „Oblici pretnje o podmetanju bombe – pozovite 92 i odmah počnite evakuaciju“).

Navedeni znaci su zloupotrebljeni ako objektivna situacija nije opravdavala njihovu upotrebu, što znači da opasnost uopšte nije postojala ili je predstojala, ali nije bila takva da je trebalo upozoriti nadležne organe, pa je takvom zloupotrebom izazavana posledica ovog krivičnog dela.

S toga, Vrhovni kasacioni sud nalazi da odredba člana 351. KZ inkriminiše zloupotrebu svakog propisanog, ugovorenog ili uobičajenog označavanja opasnosti odnosno pozivanja u pomoć, pa se obaveštavanje o podmetnutoj bombi smatra znakom za opasnost.

Iz napred iznetih razloga, prvostepeni sud je nalazeći da u radnjama učinioca nisu ostvarena zakonska obeležja sedam protiv pravnih dela predviđenih u zakonu kao krivična dela zloupotreba znaka za pomoć i znaka za opasnost iz člana 351. KZ-a, i da upućivanje telefonskih poziva uz verbalno upozorenje „imate bombu“ ne predstavlja zvučni ili optički signal koji bi u smislu odredbe člana 351. KZ predstavljao znak za pomoć ili opasnost, odnosno rešenjem kojim je odbio predlog Prvog OJT u Beogradu Kt. 2050/10 od 12.05.2010. godine za izricanje mere bezbednosti iz člana 81. KZ-a prema učiniocu Z. V., povredio krivični zakon iz člana 369. tačka 1. u vezi člana 351. KZ-a u korist učinioca.

S obzirom da navedena povreda krivičnog zakona nije otklonjena drugostepenim rešenjem Apelacionog suda u Beogradu, koji je odbio kao neosnovanu žalbu Apelacionog javnog tužioca u Beogradu izjavljenu protiv prvostepenog rešenja, to je i ovaj sud učinio istu povredu krivičnog zakona u korist učinioca.

Nalazeći, da je zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca osnovan, Vrhovni kasacioni sud je samo utvrdio da je navedenim rešenjima Prvog osnovnog suda u Beogradu i Apelacionog suda u Beogradu povređen zakon u korist učinioca, ne dirajući u pravnosnažna rešenja protiv kojih je zahtev podignut.

Iz iznetih razloga, Vrhovni kasacioni sud je na osnovu člana 30. stav 1. Zakona o uređenju sudova i člana 425. stav 1. i 2. ZKP-a, odlučio kao u izreci presude.

Zapisničar-savetnik

Predsednik veća-sudija

Vesna Veselinović,s.r.

Bata Cvetković,s.r.